

„Rolul artistului este să pună întrebări,
nu să dea răspunsuri” - (A.P. Cehov)

@Bettina Frenzel

Forță și sensibilitate între două extreme

Un articol de Irina Wolf | decembrie 04, 2019 Categorie: International Etichete: dialog despre diferenta, kosmos theater, Numărul 16 Niciun comentariu

Îmi place Distribuie 37 de persoane apreciază asta. Fii primul dintre prietenii tăi.

Arab, musulman, mascul, egiptean. Albă, creștină, feminină, nemțoaică. Doi artiști care zac încolăciți unul într-altul precum Yin și Yang pe treptele înalte, gen tribună, ale sălii Kosmos Theater. Cu această imagine simbolică, ce ne amintește că echilibrul este cheia vieții, începe performance-ul *Dialog despre diferență (Dialogue on difference)*. Prezentată în premieră absolută în aprilie 2019 în cadrul a două festivaluri în Egipt la Alexandria și la Cairo, lucrarea a ajuns în luna noiembrie în Europa, având reprezentații la Viena și la Berlin.

Este vorba despre un dialog performativ în șapte capitole despre construcția de gen derulat în engleză, arabă și germană. Dezvoltat pe parcursul mai multor etape de cercetare desfășurate în Egipt și Austria, spectacolul dezbate ideologii și atitudini subiective din realități și medii geopolitice diferite. Regizoarea și coregraful germană Claudia Bosse, în același timp director artistic al companiei „theatercombinat”, pune sub semnul întrebării, împreună cu actorul și producătorul egiptean Abdalla Daif, evenimente social-politice din trecutul îndepărtat, precum și pe cele care reflectă probleme de o actualitate stringentă. „Fantome, constructe de gen, geopolitică” își subintitulează Claudia Bosse lucrarea prezentată în premieră europeană la Viena.

@Bettina Frenzel

Odată cu intrarea spectatorilor în sală, corpurile celor doi protagoniști încep încet-încet să tresară, să zvâcnească. După ce s-a desprins din unitatea forțelor complementare Yin și Yang, Abdalla Daif vorbește în arabă cu o viteză halucinantă (traducerea în engleză proiectată pe perdeaua semitransparentă ce separă scena de public poate fi citită doar în fragmente). Relatarea sa este o incursiune în istorie ce cuprinde, printre altele, o trecere în revistă a unei asociații de artiști egipteni ce nu s-a bucurat de popularitatea conducătorilor coloniali britanici, o expunere a rolului „măgarului” după invazia sovietică din Afganistan și a puterii de atracție ce o exercită Al Qaeda asupra extremiștilor.

Un aspect central al spectacolului îl reprezintă împărțirea aceluiași spațiu de către public și artiști, o caracteristică fundamentală a lucrărilor Claudiei Bosse. Regizoarea-coregrafă creează de fiecare dată spații experimentale noi de acțiune și percepție aflate la interferența între genurile de teatru, instalație, coregrafie, performance și discurs. Spectacolele sale capătă o dinamică aparte, protagoniștii aflându-se în continuă mișcare printre spectatorii ce fie stau în picioare, fie se așază pe podea în camere goale în totalitate. În „Dialog despre diferență” monologuri, dialoguri, fotografii, obiecte, scene de dans și de mișcare sunt asamblate într-un cadru muzical realizat de compozitorul Günther Auer. Claudia Bosse și Abdalla Daif discută, comentează, cântă, se mișcă, dansează, se confruntă reciproc. Devin pe rând subiect și obiect al cercetării lor comune, sunt deopotrivă interpreți, martori și arhive ale mediilor lor culturale.

Coborând din tribune în sala propriu-zisă, Bosse „separă” spațiul în cinci orașe: Cairo-Alexandria-Paris-Chicago-Düsseldorf. Pe podea sunt dispuse fotografii mari, de dimensiunea unui poster, împăturite cu grijă. După ce vor fi desfășurate, vom vedea că este vorba fie de instantanee ale orașelor deja menționate surprinse de-a lungul secolelor, fie de imagini autobiografice ale celor doi. Despre Alexandria se spune că ar fi trebuit să fie ca un Paris al Egiptului. În schimb, capitalizarea culturii este deplânsă în „Micul Egipt” din Chicago. Uneori spectatorii sunt rugați să țină o fotografie în mână, în timp ce Bosse și Daif dansează în mijlocul mulțimii sau lipiți de câte un perete.

La un moment dat, egipteanul redă foarte sugestiv felul în care emigranți arabi sunt percepuți la Viena. Impresia lăsată de un mascul „de culoare” aflat în fața unui magazin de cuțite în capitala austriacă este emoționantă, chiar dacă aduce a clișeu. Privirea femeilor musulmane de libertatea de a fi prezente în spațiul public, precum și circumcizia lor sunt alte teme ale spectacolului. Un punct culminant este atins atunci când cei doi protagoniști se întind sub o cuvertură lungă gri, fiecare la câte unul dintre capetele acesteia. Înveliți în pătură, se apropie unul de celălalt, până când Claudia Bosse se așază în genunchi în fața lui Abdalla Daif. Cei doi rămân apoi nemișcați timp îndelungat în această poziție. Este o imagine ambiguă a relației dintre sexe și culturi și, de asemenea, o posibilă genuflexiune a Europei în fața coloniilor sale.

„Dialog despre diferență” este un performance poetic despre fantomele ideologice care pătrund în viața noastră în vremuri de schimbări radicale. În final, urcați din nou în tribune, Bosse și Daif se ating, se îmbrățișează, se hârjonesc. „Aș vrea să-mi imaginez...” – sunt cuvintele cu care se încheie spectacolul.
